

Erhvervsevne i øvrigt, saa lidt som til at underkaste ham Gældsfaengsel. Derhos er med de i §§ 350, 403 og 404 indeholdte Undtagelser Udlæget altid et Udlæg til Forauktionering.

Da Kapitlets Indhold i Hovedsagen kun er en Kodifikation af den gældende Ret, skal der med Hensyn til de enkelte Paragrafer kun bemærkes følgende:

§ 348.

I Forbindelse med 1ste Stykke kan mærkes Reglen i Udkast til Lov om Retsafgifter § 22, hvorefter Retsafgift for Udlæget kun bliver at erlægge, for saa vidt der er tilstrækkeligt Gods til dets Dækning, efter at Rekvirentens Krav er sikret.

Med Hensyn til 2det Stykke, der selvfølgelig kun angaar den juridiske Konsulents Honorar for selve Eksekutionsforretningen, kan henvises til de alm. Bemærkninger oven for ved 4de Afsnit ad 8.

§ 350.

Grundene til, at det tidligere Forslags § 461 er udeladt, medens paa den anden Side nærværende Paragraf er udvidet til at omfatte alle Arter af Brugsrettigheder over faste Ejendomme, altsaa ogsaa saadanne, der tilkomme Majorats- og Fideikommissbesiddere, Beneficiarer etc., ere angivne oven for (alm. Bemærkninger ved 4de Afsnit ad 9). Den gældende Ret indeholder — bortset fra de om specielle Forhold givne Bestemmelser i D. L. 5—7—9 og Amtstueforordning 8de Juli 1840 § 20 — ikke nogen Anvisning paa, hvorledes der skal forholdes med den nærmere Gennemførelse af den her omhandlede Art af Eksekution, og det maa derfor anses for Rekvirentens Sag selv at træffe alle til Brugsrettens Udøvelse fornødne Foranstaltninger, om end med Pligt til at aflægge Regnskab til Domsfældte. Da denne Ordning imidlertid let kan føre til Misbrug, og i alt Fald kan give Anledning til megen Tvivl og Strid til Besvær for begge Parter, giver Udkastet (jfr. § 354) nærmere Regler for Fremgangsmaaden, Ansvar et c. ved denne Art af Udlæg.

Det kan i øvrigt med Hensyn til Adgangen til overhovedet at gøre Udlæg i Brugsrettigheder — i Overensstemmelse med Motiverne til det tidligere Udkast — bemærkes, at hvor Brugsretten ligefrem kan overdrages til andre, jfr. Lov om Bøndergaardens Bortforpagtning af 25de Juni 1870 § 3, vil Udlejeren selvfølgelig ikke kunne modsætte sig, at Lejetagerens Kreditorer lade sig give Udlæg til Forauktionering i Brugsretten, hvis de fore-

trække denne Fremgangsmaade. Jævnlig vil Forholdet imidlertid være det, at Brugsrettigheden paa den ene Side ikke er ligefrem overdragelig, medens det dog paa den anden Side ikke er udelukket, at en Udøvelse af Rettigheden i større eller mindre Udstrækning kan foregaa ved andre end Lejetageren selv. I disse Tilfælde vil da den i § 350, jfr. § 354, omhandlede Eksekutionsmaade være den eneste Vej, ad hvilken Lejetagerens Kreditorer kunne søge Fyldestgørelse i Brugsrettigheden.

Hvis endelig Brugsrettigheden er stiftet saaledes, at den hverken helt eller delvis kan udøves af andre end Brugeren selv, vil al Eksekution deri være udelukket.

Hvad særlig Majorater o. lign. angaar, skal endnu bemærkes, at Udkastet ikke ved Reglen i § 350 paatænker at gøre nogen Begrænsning i den Beføjelse, der efter gældende Ret tilkommer Lenskontrollen til at sætte Majorater under Administration og derved udelukke Separatforfølgning.

§ 351.

Naar der i 3die Punktum tales om Udlæg i „Indtægterne af faste Ejendomme“, tænkes der herved paa Udlæg i de Indtægter, der kunne falde, indtil Tvangsauktion kan finde Sted.

§ 353.

Som en Sammenligning med Plakat 24de Maj 1843 vil vise, og som det i øvrigt nærmere er paapeget i Motiverne til det tidligere Udkast (S. 198), afviger den i Paragrafens 3die Stykke indeholdte Regel paa nogle Punkter fra den gældende Ret.

§§ 355 og 356.

§ 355 er ganske overensstemmende med Konkurslovens § 160. Ligeledes er § 356, 1ste Stykke, stemmende med den gældende Ret, hvorimod 2det Stykke for saa vidt er nyt, som den deri indeholdte Regel hidtil ikke har været udtrykkelig udtalt.

§ 357.

Medens selve den Omstændighed, at en Fordring er betinget eller ikke endnu er forfalden, ikke i Almindelighed hindrer, at der gøres Udlæg i den (jfr. Paragrafens 2det Stykke), kan en særlig Hindring for Udlæg i Fordringer fremkomme dels i Kraft af den med Konkurslovens § 161 stemmende Regel i 3die Stykke, dels i Kraft af det i § 358 udtalte Princip, om hvis Anvendelse ogsaa med Hensyn til Fordringer der yderligere findes en Forudsætning i § 361.